

ки тих книжок присвячені австрійському императору та прикрашені образком імператорського замку в Шенбруні. Новістю є уступки, які зображують важкі воєнні події та вказують дітям до їх наслідування. Найважливіший уступ о. а. „Чех і Австрієць“, повний підстави для держави і династії та прихильні почування до інших австрійських народів. Сей завітний уступ — лише „Ргаво йди“ — надає підлі читанні новий характер. Вперше — додає дневник — не подамо є читанні, що П. зредугували.

— Почтові посилки підводними суднами. До Сполучених Держав, Мексики, середньої і південної Америки, Західних Індій, Китаю, південноіндійських Індій, Філіппінів і т. д. можна надіслати поштою посилки німецькими підводними суднами торговельними. Найвища вага листів має вносити 60 грамів. Посилки мають бути оплачені та означені на передній стороні як „листи для торговельних підводних суден“. Надаючий має посилку вложити до отвореної окладниці та означити її написом „лист для підводного торговельного судна в Бремен“. Більша кількість листів або поштовок карт може бути уміщена в одній окладниці. На задній стороні внутрішньої і зовнішньої конверти незаймаючий умістити своє назвище і мешкане. На збільшенні кошти поштової управи має посилку вложити крім перта: за карти і листи до 20 грамів 3 К.; за листи до 40 грамів 6 К.; за листи до 60 грамів 9 К. Ту надлежність треба вложити в марках, наліплених на зовнішній конверт (окладницю). Посилку не звідати до ниствова скриньок, тільки перелати в поштовий уряд. В яким часі посилки будуть доручені, про се не буде ся повідомлювати. Треба буде числитися в довшій їх перевозом.

— Книжки проджемо дальше по давній ціні, та з огляду на великі кошти пересилки (нова тарифа почтєва, дорогий папір до опакowania, шпурок) просимо враз з заможненням прислати 80 сот. на перто, а на Feldpost 1.50 (само почотно до опакowania коштує 1 корону).
Адміністрація „Діло“ — Львів, Ринок 10.

Пам'яті священика - громадянина.

Дня 25. м. я. помер нагло в Mährisch Schönb-berg при уезді о. Теодот Ярема, народив Болезова, освітник М. К. і полемий курат в резерві. Си сумна вість кличе нас над нову, дорогу могилу. Сьому життю сих кілька слів спомину.

Уродив ся о. Ярема в 1865 р. в Сучаві (на Буковині) в міщанській католицькій родині. Піднавчав ся в гарнім успіхом в Чернівцях, духовну семінарію у Львові, де належав до поважних трудівників. Веселий, готовий усе до жартів, а однак ніжний в них, шварив в окрузі себе веселу атмосферу життя і поважної праці. В часі сотрудиництва при перемиській кафедрі визначив ся як гарний проповідник. В громадянським життю стояв широко при боці бл. п. Григорія Цеглинського, беручи на себе поважну частину праці над будовою національної ідеї в Перемиських землях і в перемиській політиці. В товариських життю, яке в ті часи було ще нерозвинуто, від життя громадянського, служив себому „Бесіді“, „Болнові“ і економічним товариством. У сій праці шукав о. Теодот розради на самітну долю, бо його дружина перейшла з ним лиш коротеньку дорогу, лишачучи йому сина одинака, Володимиря.

Працю молодого священика оцінив єпископ громадянським єпископом Чехович і іменував його віце-ректором дух. семінарії у Львові. Се визначне місце довіря і важкого завдання виповнив бл. п. о. Теодот себому цілком. Тоді і я стріву його — яко його питомець, живучи під його проводом два веселі роки богослов'я. Вчив нас точно для висліданні роки богослов'я. Вчив нас точно для висліданні роки богослов'я. Вчив нас точно для висліданні роки богослов'я. Вчив нас точно для висліданні роки богослов'я.

лах. А ті слова сказави нам всім про обовязок честі і вдячності для вихователя, характерів і совісті більше і ясніше, ніж булаб сказана заслужена кара.

То був педагог, що любив нас. Але то був і священик, що любив свій народ і не хотів пускати на провідників того народу лінивих і лукавих. Він поширяв наш горизонт знання і любови для народу аж поза Карпати і поза Збруч. За його часів падали остатні забори москвофільства, в якого руках була до недавня чистота і всі майже уряди семінарські. Все те переходило в руки Українців, а він понатав на і давав ідейний підклад, згоджуючись лиш на дійсно добрих кандидатів, які мусіли чесно словияти ся громадянську роботу!

У той час в роки 1898/900, ожили зносини наших богословів а угро-руських богословами, яких вершком була гостина угро-руських богословів в нашій семінарії, в шкільнім році 1900. Концерти, відкрити, відвідани Львова і львівських українських інституцій вложились на програму сего кількадесятиого свята.

Дякуючи його світлому проповіді і товариському тактові, ми поставили йому в подяку китицю цвітів, а він з тих цвітів зібрав наші думки і ідеали у промові на честь єдності української ідеї.

Кінчачучи семінарію ми з ним широко прощали ся, щоб стрінутися у життю чину. По чотирох літах священицтва я став його товаришем яко префект дух. семінарії. О. Теодот він тоді семінарію яко ректор, а з 1. І. 1905, віддав її в руки о. д. д. Жука. Три місяці лиш були ми разом і вони стали основою нашої приязни, якою він мене обдарував. Тільки широким рад — тільки закликав добрих, практичних —

тільки любови і сили прощень він переливав в свого серця в моє молоде серце.

Дня 1. І. 1905. поїхав о. Теодот на пароход до Болехова. Тут завсїм його організаторський талант в цій повноті. Церков уратована від руїни, хата відреставрована, обійсте в ладі — а в громаді? — Власна хата „Народний Дім“, а в ній містять ся товариства просвітні і „Свіча“, товариство кредитове, яке під його проводом дійшло до світлого розвитку. Скляп „Надія“ вибив ся на перший план між міськими скляпами. У церкві точність у відправі богослужень як рідко де. За те мав повну церков вірних — інтелігенцію і народ і мав все обступлену сповідальністю.

Коли я його відвідав, він показуючи мені біжис річний „Свіча“, що йшов в сотки тисяч, додав: „Се русло, яким тече чиста вода освіти люду. Чи знаєте, що я сего року (1910) пустило між народ 10.000 примірників „Місіяра“ і книжочок „Просвіти“? Люди сего навіть не відчували, коли беручи пошкучку — чи віддаючи рати — дають від тих соток чи десятків дві, три корони яко пренумератори „Місіяра“, видань „Просвіти“ та „Свободи“. Самі жебаби того не зробили, та коли я вже стягну в них ті гроші, то вони беруть ся до читання тих книжок і газет“.

Українська приватна гімназія в Долині все його також своїм добродієм, а долиньський повіт, особливо Болеківський округ, все його своїм організатором.

На висоті розвитку парокії і праці застала о. Теодота війна.

О. Теодот олустив Болеків і приїхав до Відня; по кількох днях згодосив ся на резервоного курата і пішов на фронт. Відбув карпатську кампанію і славний похід аж над Золоту

